

NEA ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έδην και λαοί ενωθείτε!

"Από τη στάχτη του δα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ"
N. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17 ΓΕΝΑΡΗ 1997 ΑΡ. ΦΥΛ. 272 ΔΡΧ. 150

ΟΧΙ ΣΤΗ ΡΩΣΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Η προηγούμενη φορά που οι ρώσοι ιμπεριαλιστές αποπειράθηκαν να εγκαταστήσουν πυραύλους στην Κύπρο, τους γνωστούς ΣΑΜ, ήταν το 1965. Τότε απότυχαν γιατί κάτι τέτοιο δεν το επέτρεπαν ούτε οι παγκόσμιοι συσχετισμοί ούτε η επιρροή τους στην Ελλάδα.

Σήμερα, τριάντα χρόνια μετά, πετυχαίνουν το στόχο τους, κάνοντας ένα απότομο και πελώριο βήμα ηγεμονίας ταυτόχρονα στη Μεσόγειο, τη Μέση Ανατολή και τα Βαλκάνια. Η συμφωνία για την εγκατάσταση των S-300 στην Κύπρο ανοίγει ουσιαστικά την περίοδο της ανοιχτής επιθετικότητας του σοσιαλιμπεριαλισμού σε παγκόσμιο επίπεδο μετά το στρατηγικό ελιγμό της περεστρόικα - μεταρρύθμισης και φέρνει πιο κοντά την επίθεσή του στην ευρωπαϊκή ήπειρο.

Ασφαλώς η εγκατάσταση των S-300 δεν πέφτει από τον ουρανό. Οι πολιτικοί και στρατιωτικοί όροι για την υλοποίησή της διαμορφώθηκαν υπομονετικά από την καταχθόνια ρώσικη διπλωματία στη διάρκεια ακριβώς των 30 χρόνων που κύλισαν από την προηγούμενη αποτυχημένη απόπειρα και χάρη ακριβώς στα διάγματα αυτής της αποτυχίας. Θα ήταν δύσκολο, πραγματικά, να έχουν προκύψει για τους ρώσους σοσιαλφασίστες καλύτερες συνθήκες από τις σημερινές, όπου στην Ελλάδα και στην Τουρκία υπάρχουν φιλορώσικες κυβερνήσεις και στις ΗΠΑ επικρατεί η γραμμή του νέου Μόναχου, δηλαδή της αυταπάτης μιας αμερικανορωσικής συμμαχίας ενάντια στον Τρίτο Κόσμο.

ΟΙ ΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ S-300

Ασφαλώς αυτές οι ευνοϊκές συνθήκες για την εγκατάσταση των S-300 δεν πρόκυψαν μόνες τους. Είναι αποτέλεσμα κύρια της ίδιας της ρώσικης δραστηριότητας. Δεν είναι δηλαδή καθόλου ζήτημα συγκυρίας ότι την εγκατάσταση τη χαιρέτισαν όλες οι πολιτικές δυνάμεις και στην Κύπρο και στην Ελλάδα. Το '65 σχεδόν όλες οι αστικές πολιτικές δυνάμεις στην Ελλάδα ήταν αντίθετες σ' αυτό. Τώρα είναι όλες σύμφωνες. Και είναι σύμφωνα όχι μόνο τα κόμματα, αλλά και οι ξεχωριστές κομματικές τάσεις μέσα στα κόμματα που είναι σε κρίση και κατασπαράσσονται. Είναι χαρακτηριστικό ότι ακόμα και η μοναδική αστική τάση που έχει εκφράσει πρόσφατα μια ανησυχία για τη Ρωσία, η τάση Ανδριανόπουλου, δεν τόλμησε να εναντιωθεί, παρά να κάνει κάποιους

δειλούς υπαινιγμούς για πολεμικούς κινδύνους.

Αυτή η πολιτική ομοφωνία είναι αποτέλεσμα της συνειδητής πολιτικής των πραχτόρων της Ρωσίας και των φιλορώσικων τμημάτων της αστικής τάξης να εξοντώσουν ή να παραμερίσουν από την εξουσία όλα τα λίγο-πολύ συνειδητά δυτικόφιλα τμήματα της αστικής τάξης, ενώ ήταν δική τους δουλειά να σκαρώνουν το ένα μετά το άλλο τα νέα μικρά φιλικά τους κόμματα: ΣΥΝ, ΠΟΛΑ, ΔΗΚΚΙ κάνοντας πολύ θρύβο με λίγες σχετικά δυνάμεις και διεισδύοντας σε κάθε υπάρχουσα πολιτική τάση.

Ο συνειδητός ρώσικος ρόλος δεν ήταν μόνο στο εποικοδόμημα, αλλά και στην κοινωνική βάση. Το Κρεμλίνο χρειάστηκε δεκαετίες για να τσακίσει τις ισχυρές ντόπιες βιομηχανικές δυνάμεις και να ανδρώσει μέσα από τις κρατικές προμήθειες

και τη δικιά της επέμβαση, τη νέα ρωσόδουλη ολιγαρχία τύπου Κόκκαλη, Κοπελούζου, Καλογερίδη, Εμφιετζόγλου και Σία. Αυτή η προσπάθεια δε σταματάει σ' αυτούς, αλλά στοχεύει κυρίως στην άμεση οικονομική εξάρτηση της χώρας μέσα από τον ενεργειακό έλεγχο. Δεν είναι λοιπόν καθόλου μια καθαρή σύμπτωση όταν η συμφωνία για τους S-300 υπογράφεται την ίδια στιγμή που εγκαινιάζεται στην Ελλάδα ο αγωγός του φυσικού αερίου, δηλαδή ο αγωγός του ρώσικου ενεργειακού εκβιασμού.

Πολύ πιο δραστήρια ήταν η επέμβασή της στην Κύπρο και στα δύο επίπεδα, πολιτικό και οικονομικό. Εκεί στηρίχθηκε στο ισχυρότατο πραχτορείο της, το ΑΚΕΛ, και στους πολιτικο-οικονομικούς κομπραδόρους της τύπου Βασιλείου για να ελέγξει πιο βαθιά την οικονομική ζωή της Κύπρου. Είναι πραγ-

ματικά συγκλονιστική η δήλωση του ρώσου πρεσβευτή στην Κύπρο, που τη μεταφέρει το Βήμα στις 12 Γενάρη, ότι «2.250 κυπριακές off shore εταιρίες ανήκουν στη Ρωσία». Αυτό αποδείχνει τη μεγάλη δουλειά αποικιοκρατικού τύπου που έχει κάνει εκεί το ρώσικο κεφάλαιο, ιδιαίτερα μετά την επίθεση της περοστρόικα-μεταρρύθμισης.

Παρόλες αυτές τις σπουδαίες προπαρασκευαστικές διαδικασίες, που κοινό πολιτικό-ιδεολογικό τους όρο είχαν το στρατηγικό αντιτουρκισμό, η εγκατάσταση των S-300 δε θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί σε μια στιγμή απόλυτης οξυνόσης των ελληνοτουρκικών αντιθέσεων και με μια τούρκικη κυβέρνηση έξω από κάθε ρώσικη επιρροή. Γιατί αν η οξυνόση ήταν απόλυτη, τότε η Ευρώπη, και πιο πολύ οι ΗΠΑ, θα αντισυχούσαν στο έπακρο για τον εμπρηστικό ρόλο της Ρωσίας, και ί-

σως μάλιστα ξύπναγαν από το γλυκό τους όνειρο ότι η Ρωσία είναι πλέον ακίνδυνη. Αυτό θα έκανε την αντίδρασή τους πολύ πιο έντονη στη ρώσικη πολιτικοστρατιωτική διεύσδυση στο νησί, κυρίως όμως θα εμφάνιζε στα μάτια τους τη Ρωσία σαν έναν ανοιχτό εμπρηστή του πολέμου, αφού αυτή θα έπαιρνε τόσο έντονα το μέρος της μιας πλευράς (της ελληνοκυπριακής) ενάντια στην άλλη σε μια στιγμή μεγάλης ζήσυνσης.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η ρώσικη διπλωματία όχι μόνο επιτέρεπε, αλλά και επιδιώκει να γίνονται συζητήσεις γύρω από την ειρήνευση στην Κύπρο και το Αιγαίο, για μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης, για μορατόριουμ κ.λπ. Για τη ρώσικη διπλωματία αυτές οι συζητήσεις πρέπει να γίνονται διαρ-

συνέχεια στη σελ. 4

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΓΥΡΟ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ

Ο σοσιαλφασισμός ξανακλείνει τους δρόμους στη Θεσσαλία, ενώ ξεκινάει το πρόγραμμά του με επιθέσεις στις Νομαρχίες.

Αυτή τη φορά δεν πρόκειται για τίποτα που να έχει σχέση με κίνημα μαζών. Οι μάζες, ακόμα και οι πιο καθυστερημένες μικροαστικές, δε θα ξανάβγαιναν στους δρόμους μετά από μια ήττα, μετά από μια τέλεια απομόνωση μέσα στην κοινή γνώμη και μετά από μια δίχως εξήγηση και στοιχειώδη δημοκρατική επίφαση την πρώτη.

Στον πρώτο γύρο είχαμε το μετωποκέντρο ΚΚΕ - ΣΥΝ - ΔΗΚΚΙ μαζί με τη ΝΔ και δειλά από κοντά το σοβινιστικό ΠΑΣΟΚ. Τώρα φαίνεται ότι το πρωτοκέντρο είχε ασφαλίσει ανοιχτά όλο το ΠΑΣΟΚ της εσωκομματικής αντιπολίτευσης, δηλαδή και την κλίκα Λαλιώτη - Σκανδαλίδη στη Χαριλάου Τρικούπη, πράγμα που σήμαινε στρατηγικό κίνδυνο για όλο το σοσιαλφασιστικό μπλοκ ρωσόδουλων και σοβινιστών μέσα στο ΠΑΣΟΚ.

Η ρωσόδουλη αυτή κλίκα υπέστη μια απρόσμενη γι' αυτήν ήττα στον πρώτο γύρο, καθώς σχεδόν μόνη της και μόνο χάρη στην παλλαϊκή καταδίκη των μπλοκών κέρδισε τη μάχη η φιλοευρωπαϊ-

κικόπημα απ' ότι την πρώτη. Αυτό σημαίνει ότι η εξήγηση αυτής της «δεύτερης φοράς» πρέπει να αναζητηθεί αποκλειστικά στο πολιτικό επίπεδο. Για να ξεκινάει νέο γύρο ο σοσιαλφασισμός σημαίνει ότι ελπίζει σε νίκη, και για να ελπίζει σε νίκη σημαίνει ότι κάποιο καινούριο πολιτικό δεδομένο υπάρχει σε σχέση με τον πρώτο γύρο.

Στον πρώτο γύρο είχαμε το μετωποκέντρο ΚΚΕ - ΣΥΝ - ΔΗΚΚΙ μαζί με τη ΝΔ και δειλά από κοντά το σοβινιστικό ΠΑΣΟΚ. Τώρα φαίνεται ότι το πρωτοκέντρο είχε ασφαλίσει ανοιχτά όλο το ΠΑΣΟΚ της εσωκομματικής αντιπολίτευσης, δηλαδή και την κλίκα Λαλιώτη - Σκανδαλίδη.

Η ρωσόδουλη αυτή κλίκα υπέστη μια απρόσμενη γι' αυτήν ήττα στον πρώτο γύρο, καθώς σχεδόν μόνη της και μόνο χάρη στην παλλαϊκή καταδίκη των μπλοκών κέρδισε τη μάχη η φιλοευρωπαϊ-

κή τάση της κυβέρνησης, όπως εκφράστηκε μαχητικά από τους Τσουκάτο - Τζουμάκα. Αυτή η νίκη, που έδειξε σταθερότητα του Σημίτη, καθοδηγήθηκε φαίνεται στο επίπεδο του κομματικού μηχανισμού από τον Τσουκάτο έδωσε σ' αυτή την τάση μια τρομαχτική αίγλη και ισχύ μέσα στον κομματικό μηχανισμό. Αυτή η ισχύς είχε σαν αποτέλεσμα τη σχετική υποβάθμιση της κλίκας Λαλιώτη - Σκανδαλίδη στη Χαριλάου Τρικούπη, πράγμα που σήμαινε στρατηγικό κίνδυνο για όλο το σοσιαλφασιστικό μπλοκ ρωσόδουλων και σοβινιστών μέσα στο ΠΑΣΟΚ.

Από κει προέρχεται προφανώς η επίθεση

ΟΛΜΕ: ΑΠΕΡΓΙΑ - ΑΜΑΡΤΙΑ

Μετά τα μπλόκα των αγροτών στηθήκανε τα δόκανα στα σχολεία, τα δόκανα του σοσιαλφασισμού. Θόραμα οι καθηγητές αυτή τη φορά. Πολύ πριν τις γιορτές καλλιεργήθηκε ένα κλίμα, η ιδέα του “ξεσηκωμού” των καθηγητών, που πραγματικά αντιμετωπίζουν σοβαρό οικονομικό πρόβλημα, όπως άλλωστε και οι άλλοι εργαζόμενοι της χώρας.

Όμως “ταλαντούχοι” και “με πειρά”, “παλιές καραβάνες” του κνίτικου συνδικαλισμού επεξεργάστηκαν τα αιτήματα και τα σέρβιραν με το γνωστό δελεαστικό τους τρόπο στις γενικές συνελεύσεις που προηγήθηκαν των γιορτών. Εκμεταλλεύμενοι την πραγματική αγανάκτηση των καθηγητών για την οικονομική τους εξαθλίωση, τους απέσπασαν απεργία διάρκειας με ψήφους 100 και 200 στις περισσότερες συνελεύσεις -όπου έγιναν. Φυσικά καμία σχέση με τις παλιότερες πολυπληθείς δυναμικές συνελεύσεις του '88. Για να τιμπήσει ο κλάδος το δόλωμα έβαλαν μπροστά ένα τρομερό ποσό αύξησης της τάξης του 100%, που πραγματικά δείχνει προκλητικό ακόμα και στους ίδιους τους καθηγητές (δεν εξετάζουμε εδώ αν γενικά ένα τέτοιο ποσό είναι αναγκαίο για να περνάει μια οικογένεια ικανοποιητικά, αλλά πώς λειτουργεί το ποσόν ως αφετηρία διεκδίκησης). Τι είναι όμως και το σκεπτικό της εισήγησης της ΟΛΜΕ; Τι άλλο παρά αντιμάστριχτ. Ήδη σε συνελεύσεις που συμμετείχαν σύντροφοί μας διαπίστωσαν ότι η κουβέντα επικεντρώθηκε στο δίπολο Μάαστριχτ ή όχι Μάαστριχτ.

Όλ' αυτά πριν τις γιορτές. Μετά τις γιορτές το πολιτικό σκηνικό στη χώρα έχει αλλάξει. Η Ρωσία με τους S-300 στην Κύπρο εμφανίστηκε στο πολιτικό προσκήνιο τόσο θεαματικά, ώστε να προκαλέσει ακόμα και τις πρώτες δειλές αντιδράσεις των κοιμώμενων δυτικών.

Στα κανάλια άρχισαν συζητήσεις περί πολέμου, διπλωμάτες των υπερδυνάμεων άρχισαν να μπαινούν στη χώρα, στα σχολεία έφτασαν στατιστικά που ζητάνε στοιχεία ώστε να οργανωθούν συσσίτια για τους άμαχους σε περίοδο πολέμου! Και μέσα σ' ένα τέτοιο κλίμα έντασης η ΟΛΜΕ δεν κάνει φυσικά τον κόπο να φέρει στους καθηγητές ξανά για λήψη απόφασης το θέμα της απεργίας διάρκειας.

Έτσι σε λίγες μέρες από τώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές οι καθηγητές βαδίζουν για το δόκανο που τους στήσαν. Γιατί λέμε δόκανο; Μα η απεργία αυτή είναι δεξιά. Δεξιά και από στενά ταξική και από γενικά πολιτική άποψη.

Δεξιά από ταξική άποψη είναι γιατί ύποπτα και υποκριτικά βάζει το οικονομικό αίτημα και μάλιστα το προβοκάρει, όπως και παλιότερα. Γιατί είναι υποκριτικό το οικονομικό αίτημα εκ μέρους της ΟΛΜΕ; Παλιά ταχτική, τη γνωρίσαμε το '88. Μέσα στους καθηγητές προβάλλεται η αύξηση στο μισθό, και μάλιστα με ακραίο θα λέγαμε τρόπο. Έξω όμως στο λαό,

για παράδειγμα στο γράμμα της ΟΛΜΕ προς τους γονείς, προβάλλεται ξεκάθαρα ότι στόχος της απεργίας είναι η δωρεάν δημόσια εκπαίδευση, που μεταφέρεται στο γνωστό αντιδραστικό σύνθημα “Να καταργηθεί η ιδιωτική εκπαίδευση”, και το 15% για την παιδεία. Σημειώτεον ότι το κομμάτι του προϋπολογισμού για την παιδεία φτάνει στα 14%.

Έπειτα, το προβοκάρει γιατί παρουσιάζει το αίτημα των καθηγητών ως στενά συντεχνιακά αίτημα μιας υπαλληλικής ελίτ, αφού λέει για ιδιαιτερότητα του καθηγητικού επαγγέλματος και άλλα τέτοια. Με τέτοιες λογικές όμως είναι με μαθηματική ακρίβεια σίγουρο ότι κανένα μέτωπο συμπαράστασης δεν μπορεί να συσταθεί από άλλους εργαζόμενους και από το λαό γενικότερα.

Δεξιά από γενική πολιτική άποψη είναι η απεργία γιατί η πολιτική που εξυπηρετεί είναι η πολιτική των δυνάμεων του πολέμου, που είναι οι ρώσικες ή ρωσόφιλες; ψευτοΚΚΕ, Συνασπισμός, εβερτική ΝΔ και πίσω τα θορυβώδη τσιράκια τους (Διαρρήχτες, ΝΑΡκά). Κουβέντα για τη ρώσικη ανάμιξη στα ελληνοτουρκικά, αντίθετα, σιγοντάρισμα όσο δεν πάρνει. Σε μια περίοδο που αγοράζονται όπλα από μια υπερδύναμη σαν τη Ρωσία και προκαλείται ένταση στα ελληνοτουρκικά δεν μπορεί κανείς να αδιαφορεί για την πίεση που ασκείται στο μέτωπο της ειρήνης και να συμπαρατάσσεται πολιτικά με το αντίθετο, το φιλοπόλεμο μέτωπο. Δεν μπορεί να συνανεί κανείς στους υπερέσπλισμούς και ταυτόχρονα να διαμαρτύρεται για την πείνα που αυτοί προκαλούν. Είναι μια μεγάλη αντίφαση.

Γιατί θέλουν όμως οι ρωσόφιλες δυνάμεις αυτή την απεργία; Μα γιατί άλλο; Να αδυνατίσουν τις ευρωπαϊκές δυνάμεις της χώρας ακόμα περισσότερο. Μην ξεχνάμε επίσης ότι την απεργία την ξεκίνανε όταν δεν υπάρχει ο δικός τους Γ. Παπανδρέου (ο ρωσόφιλος με το ευρωπαϊκό τυντισμό), αλλά ο αυτοδυναμικός τουρκοφάγος Αρσένης. Αυτό το κάνουν ρίχνοντας όλα τα φταιξίματα στο Μάαστριχτ και στον ανύπαρχο εκσυγχρονισμό.

Τη θέλουν μάλιστα την απεργία συνδικαλισμένη και με άλλες τέτοιου είδους κινητοποιήσεις, όπως αυτή των αγροτών και των ναυτεργατών, που, όπως όλοι ξέρουμε, καθοδηγούνται κι αυτές από τις σοσιαλφασιστικές δυνάμεις.

Αυτή είναι η δική μας πολιτική εκτίμηση για την επερχόμενη απεργία των καθηγητών.

Όμως θα ήταν χαρακτηριστικό να αναφέρουμε ότι οι καθηγητές δε δείχνουν ιδιαίτερα πρόθυμοι να τους εμπαίξει για άλλη μια φορά η ηγεσία της ΟΛΜΕ, την οποία βαθύτατα αμφισβητούν. Αναφέρουμε σχετικά ότι αρκετοί που θ' απεργήσουν δηλώνουν ότι νιώθουν να “σέρνονται” σ' αυτή την απεργία. Πολλοί δε θέλουν καν ν' απεργήσουν.

Άλλο ένα αξιοσημείωτο που παρατηρήσαμε ήταν ότι η “κεντρική απεργιακή επιτροπή” της ΟΛΜΕ, που βασικά στηρίζεται από τους

Διαρρήχτες, δεν κατάφερε να μεταδώσει τον “αγωνιστικό της” παλιό σε φορείς και καθηγητές που κλήθηκαν στο Πολυτεχνείο την Τετάρτη 15-1-97. Τα 50 άτομα που παραβριστόκοντουσαν μάλλον δεν αντιπροσώπευαν το μεγαλεπίβολο αγώνα διάρκειας που προανάγγελλαν οι διοργανωτές.

Ήταν πράγματι φοβερό να προσπαθούν οι ίδιοι να πείσουν τους εαυτούς τους ότι έπρεπε να νιώθουν αισιόδοξοι παρ' ότι διαπίστωναν δισταγμούς ή να εκτιμάνε ότι θα είναι σημαντικό να κρατήσουν 3 ή 5 μέρες οι καθηγητές,

και να το θεωρούν πολύ αυτό. Αυτή η εκτίμησή τους πάντως προκάλεσε αντιδράσεις ακόμα και στους πιο αφοσιωμένους τους φίλους. Απ' την άλλη προσπάθησαν να βγάλουν off τη δική μας παρέμβαση για το αμαρτωλό τους επιχείρημα στους εξαθλιωμένους καθηγητές με τοποθετήσεις ομολογούμενο καθόλου πειστικές, όπως θα ταίριαζε σε κάποιον που υπερασπίζεται το δίκιο του. Μετά απ' αυτά τι να πούμε;

Οι δημοκράτες καθηγητές πρέπει παντού να καταγγείλουν αυτή την απεργία, τον τρόπο με τον

οποίο υφαρπάχτηκε η απόφαση και να προβάλλουν μια προοδευτική γραμμή απεργίας που θα έχει δύο στοιχεία: Πρώτον, ένωση με τον εργαζόμενο λαό και όχι ειδικά διασπαστικά συντεχνιακά αιτήματα ελιτισμού των καθηγητών, και δεύτερον, σαφώς πολιτική ποποθέτηση ότι τα λεφτά για όλους τους εργαζόμενους της χώρας υπάρχουν και θα βγουν από τη δραστική περιοπή των πολεμικών δαπανών με μια πολιτική ειρήνης, από το χτύπημα του παραγωγικού σαμποτάζ.

ΕΛΜΕ Λάρισας: Ήττα στην έδρα του σοσιαλφασισμού

Η συνέλευση της ΕΛΜΕ Λάρισας, που συγκλήθηκε την προηγούμενη βδομάδα για να επιβεβαιώσει την απόφαση της ΟΛΜΕ για απεργία, αποφάσισε το αντίθετο με άνετη πλειοψηφία. Το μέτωπο ψευτοΚΚΕ - ΣΥΝ - ΔΑΚΕ δοκίμασε μια χαρακτηριστική ήττα σε μια περιοχή που υποτίθεται ότι έπρεπε να σφύζει από το “αγωνιστικό” πνεύμα των μπλόκων που οι ίδιες δυνάμεις καθοδήγησαν.

Ασφαλώς η απόφαση της ΕΛΜΕ Λάρισας καθρεφτίζει αντίθετα τη χρεωκοπία αυτού του είδους του συνδικαλιστικού και πολιτικού πραξικοπηματισμού μέσα στα πλατιά στρώματα μιας πόλης που δοκίμασε τον οικονομικό αποκλεισμό.

Στη συνέλευση αυτή μίλησε ενάντια στο συνδικαλιστικό πραξικόπημα της ΟΛΜΕ ο σύντροφός μας Θ. Κοφίνας. Δημοσιεύουμε παρακάτω την τοποθέτηση του που ακούστηκε με μεγάλο ενδιαφέρον από τους συναδέλφους του καθηγητές:

«Συνάδελφοι, αρχίζω την τοποθέτησή μου με την άρνησή μου να συμμετέχω στις αποφάσεις της ΟΛΜΕ για απεργία διάρκειας με τη διαπίστωση ότι πρόκειται για πολιτικό πραξικόπημα συγκεκριμένων πολιτικών δυνάμεων στο ΔΣ.

Η ΟΛΜΕ εντελώς δημιαγωγικά θέτει το οικονομικό πρόβλημα των καθηγητών και στην πραγματικότητα δεν το θέτει.

Από την ενημέρωση που έγινε στήμερα εδώ από τον Πρόεδρο της ΕΛΜΕ Λάρισας η απόφαση για απεργία διάρκειας πάρθηκε στη συνέλευση των προέδρων με 58 ΝΑΙ, 15 ΟΧΙ και 4 λευκά. Όμως οι πρόεδροι μεταφέρανε αποφάσεις γενικών συνελεύσεων ακόμα και των 25 ατόμων, κάποιες

ΟΧΙ ΣΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΑΕΡΙΟ ΤΟΥ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΥ ΕΚΒΙΑΣΜΟΥ

Ο ρώσος υπουργός Ενέργειας Π. Ροντιόνοφ και ο πρόεδρος του γίγαντα που λέγεται “Γκαζπρόμ” Ρ. Βιαχίρεφ, που βρίσκονται στην Αθήνα για τα εγκαίνια του έργου του φυσικού αερίου, υποδέχτηκαν το νέο χρόνο (σύμφωνα με το παλιό ημερολόγιο) στο σπίτι του νέου ρωσόδουλου ολιγαρχικού Κοπελούζου, που ανέλαβε την εργολαβία για λογαριασμό των αφεντικών του. Στο πρωτοχρονιάτικο γεύμα ήταν και ο Σημίτης και η Βάσω Παπανδρέου.

Κανείς από αυτούς τους δύο δε βρήκε λέξη να πει για τον αλαζονικό χαιρετισμό του Ροντιόνοφ όταν πάτησε στο αεροδρόμιο του Ελληνικού: «Όπως ο Προμηθέ-

ας έδωσε τη φλόγα σε όλη την ανθρωπότητα, είμαστε ευχαριστημένοι που κατά τον ίδιο τρόπο κι εμείς θα έχουμε τη δυνατότητα να φέρουμε στη χώρα σας το φυσικό αέριο».

Η Ρωσία λοιπόν θα μας ζεσταίνει και θα κινεί τα εργοστάσιά μας λες και δε θα πληρώνει η χώρα μας το φυσικό αέριο, και μάλιστα με τις ψηλές τιμές που αντιστοιχούν σε συμβόλαια που δεν κλείνονται με βάση την εμπορική αμοιβαιότητα, αλλά το πολιτικό όφελος που δήθεν έχει ο μικρός από τον προστάτη του.

Ότι για την κυβέρνηση Σημίτη στη σχέση αυτή κυριαρχεί το πολιτικό και όχι το οικονομικό ό-

φελος φαίνεται από τις δηλώσεις του στα εγκαίνια του αγωγού στις 14 Γενάρη: «Η πολιτική συνεργασία και φιλία των δύο χωρών θα αποκτήσει πιο στέρεες βάσεις με τη διεύρυνση της οικονομικής συνεργασίας... Ζητούμε νέες πρωτοβουλίες, ψάχνουμε νέες ευκαιρίες, διερευνούμε πώς μπορούμε να κάνουμε περισσότερα βήματα για να συνδέσουμε στενότερα τις δύο χώρες». Την ώρα που ο Σημίτης αντιμετωπίζει την επίθεση των πραχτόρων της Ρωσίας στα μπλόκα και στα λιμάνια, την ίδια ώρα πασχίζει για να προσδέσει τη χώρα ενεργειακά στη Ρωσία στο όνομα της υποτιθέμενης πολυδιάστατης

πολιτικής.

Μέσα στα πλαίσια της πολιτικής συμμαχίας με τη Ρωσία είναι και η φρενισμένη προσπάθεια της εθνικής Παπανδρέου να στρέψει την ελληνική αστική τάξη προς τα Βαλκάνια και την πρώην ΕΣΣΔ. Αυτό το στόχο υπηρετεί η σύναξη που οργάνωσε πρόσφατα με τη βοήθεια του Κόκκαλη και του Κοπελούζου για να οργανώσει εκστρατείες εργολάβων και βιομηχάνων με ιδεολογία σκουληκιού προς τα μέρη αυτά, προφανώς μέσω πολιτικών - διπλωματικών διαπιστευτηρίων που θα τους δώσει η ρώσικη στρατιωτική - οικονομική μηχανή.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Βιάχιρεφ της “Γκαζπρόμ”, μιλώντας στα ίδια εγκαίνια, αναφέρθηκε στην πρόταση συνεργασίας προς τον Κοπελούζο. Πρόκειται για την ανάθεση στον Κοπελούζο των έργων πολιτικού μηχανικού ενός πελώριου εργοστασίου πολυαιθυλένιου στο Νόβι Ουρεγκό κί της Σιβηρίας.

Ο σοσιαλιμπεριαλισμός πληρώνει για να εξαγοράσει τούτη δω την άθλια, δίχως παρελθόν και μέλλον, αστική τάξη. Το μόνο που θα καταφέρει τελικά είναι να την πάρει στο λαϊμό του και να τελειώνουμε και με τους δύο ταυτόχρονα.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΓΥΡΟΣ

συνέχεια από τη σελ. 1

απεργιών ή, καλύτερα, των μπλόκων γενικά: καθηγητές, ναυτεργάτες, Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας και αγροτικά μπλόκα. Αυτή είναι η ομοβροντία του σοσιαλφασισμού, που θα κορυφωθεί με τα μπλόκα στις αρχές του Φλεβάρη.

Στόχος του σοσιαλφασισμού είναι να προκαλέσει πάση θυσία βίᾳ από την κυβέρνηση με το να πρωθεί στο έπακρο τη δική του βίᾳ στους πληθυσμούς και τη δημόσια διοίκηση. Αν πετύχει αυτή την αστυνομική βίᾳ, τότε ελπίζει ότι χάρη στο μέτωπο των έξι κομμάτων που θα φωνάζουν στη διαπασών στα ΜΜΕ θα πετύχει ένα βαθύ ρήγμα στην κυβέρνηση και μια μεγάλη πολιτική νίκη.

Αρχίζει λοιπόν μια μεγάλη πολιτική εκστρατεία κάτω από την ηγεσία των ρωσόδουλων που θα κοιτάζει να αξιοποιήσει την αθλιότητα αυτής της κυβέρνησης, που είναι γλοιοδώς φιλική προς τη Ρωσία στο εξωτερικό, αλλά αντιστέκεται ακόμα στους πράγτορές της στο εσωτερικό. Σ' αυτή τη μάχη θα κριθεί το μέλλον της δημοκρατίας και της επιβίωσης αυτής της χώρας περισσότερο από κάθε προηγούμενη.

Κάθε τίμιος και δημοκρατικός άνθρωπος θα πρέπει να αντισταθεί στο νέο μεσαίωνα, που έχει το θράσος να οικειοποιείται μορφές λαϊκής πάλης για να πετύχει τους βαθιά αντιλαϊκούς του στόχους.

Είναι δουλειά των πραγματικών αγωνιστών του λαού, και πρώτα απ' όλα των κομμουνιστών, να ξεσκεπάσουν τους ψευτικούς αυτούς αγώνες και να αποδείξουν ότι είναι στην ουσία τους ίδιοι με τους “λαϊκούς” αγώνες και τις απεργίες που έφεραν στην εξουσία το Χίτλερ και το Μουσολίνι στη διάρκεια του μεσοπόλεμου.

Πραγματικά, αυτό το έργο της αποκάλυψης δεν είναι πολύ δύσκολο όταν δεν υπάρχει φασίστας στη χώρα που να μην εμπνέεται από αυτούς τους “ταξικούς” αγώνες που έχουν τύπους σαν τον Πατάκη επικεφαλής τους.

Σημείωση: Σε προηγούμενο φύλλο μας είχαμε γράψει ότι οι ναυτικοί έχουν δίκιο στο αίτημα, αλλά αφού δεν καταδικάζουν τα μπλόκα του σοσιαλφασισμού, η απεργία τους δουλεύει στην πολιτική γραμμή του ψευτοΚΚΕ, δηλαδή στον εκβιασμό και το παραγωγικό σαμποτάζ. Αυτή η πλευρά

χόμενο των αιτημάτων, όπου το μισοϊκανοποιημένο αίτημα του φορολογικού-μισθολογικού έχει δώσει τη θέση του στο κνήτικο αίτημα για τη σύνθεση των πληρωμάτων, που ισοδυναμεί, έτσι όπως τοποθετείται σήμερα, με διώξιμο του ελληνικού εφοπλισμού και σε πελώριο οικονομικό σαμποτάζ μιας οικονομίας, και ιδίως ενός Πειραιά, που καταρρέει.

Επιδημία τύφλας στη Θεσσαλία

Είχαμε γράψει σε προηγούμενο φύλλο της Νέας Ανατολής πως το ψευτοΚΚΕ χρησιμοποίησε τη μεσαία και πλούσια αγροτιά στα τελευταία μπλόκα, που σκοπό είχαν την πρωθήση της εξουσίας του σοσιαλφασισμού στο κράτος, και πως αυτά τα στρώματα είναι ακριβώς τα πιο ιδεολογικά και ηθικά διαβρωμένα στρώματα της υπαίθρου εξαιτίας ακριβώς της επιρροής του σοσιαλφασισμού σ' αυτές τις περιοχές.

Το ψευτοΚΚΕ ποτέ δεν κατάγγειλε αυτή τη διάβρωση σ' όλη τη διάρκεια των “ηρωικών” του μπλόκων, γιατί αυτό το κόμμα χρειάζεται ανθρώπους διεφθαρμένους, ανθρώπους που μπορεί να χειραγωγήσει και να χρησιμοποιήσει σα στρατό του. Ένα πρόσφατο δημοσίευμα στο Βήμα (5 Γενάρη) δείχνει σε όλο της το μεγαλείο αυτής της διαφθοράς.

Πολλοί από τους “ηρωικούς αγρότες” της Καρδίτσας που υποτίθεται ότι παλεύουν με λύσσα, για να επιβιώσουν με τον ιδρώτα τους από την “επίθεση της κρατικής πολιτικής λιτότητας που υπαγορεύεται από την ευρωπαϊκή ολιγαρχία και το Μάστριχτ”, επί χρόνια εξαπατούσαν το κράτος δηλώνοντας τυφλοί και ετοιμοθάνατοι για να εισπράττουν παράνομα τα κρατικά επιδόματα. Ο νομάρχης Καρδίτσας ειδοποίησε μια ομάδα ελεγκτών που έχαναν ασφάλιση και σε άλλον οργανισμό, 9 είχαν μετοικήσει και 12 είχαν μια ... “όλλη δικαιολογία”. Από τους 730 δηλαδή οι 188 ήταν παράνομοι: ποσοστό 26%!

Αυτός είναι ο στρατός του σοσιαλφασισμού: Ένας στρατός που λυμαίνεται το κράτος υπό την καθοδήγηση των ηγετών του.

ματα», αφού 528 είχαν δηλώσει τυφλοί και 194 ετοιμοθάνατοι από λευχαιμία, αναλογία αρκετά μεγάλη μέσα στον πληθυσμό. Μόλις εμφανίστηκαν οι ελεγκτές, οι 444 από τους 528 είδαν το φως τους και οι περισσότεροι από τους ετοιμοθάνατους έγιαναν, καθώς διαπιστώθηκε ότι είχαν απλά στήγμα μεσογειακής ανασιμίας! Σύμφωνα με την έκθεση των ελεγκτών, στη Νομαρχία Καρδίτσας βρίσκονται σε ανάπτυξη επτά προγράμματα χορήγησης προνομιακών επιδομάτων σε άτομα με ειδικές ανάγκες. Εκτός από τις παραπάνω παρανομίες που καταγράφηκαν στα προγράμματα των τυφλών και των αναιμικών, οι ελεγκτές διαπίστωσαν ακόμη τα εξής: Από τα 32 άτομα που έπαιρναν επίδομα ως αναισφάλιστοι, τέσσερις δεν είχαν φακέλους, δέκα είχαν πεθάνει, 28 είχαν πλαστή ιατρική γνωμάτευση (!), 93 είχαν ασφάλιση και σε άλλον οργανισμό, 9 είχαν μετοικήσει και 12 είχαν μια ... “όλλη δικαιολογία”. Από τους 730 δηλαδή οι 188 ήταν παράνομοι: ποσοστό 26%!

Αυτός είναι ο στρατός του σοσιαλφασισμού: Ένας στρατός που λυμαίνεται το κράτος υπό την καθοδήγηση των ηγετών του.

ΝΔ: ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ ΕΔΑΦΟΣ ΟΙ ΚΕΝΤΡΙΣΤΕΣ

Τελικά η “Νέα Δημοκρατία” βαδίζει προς το Συνέδριο δίχως τους όρους μιας νίκης της φιλοευρωπαϊκής τάσης. Ο Σουφλιάς, όπως είχαμε ήδη διακρίνει από το τελευταίο Πολιτικό Συμβούλιο από το οποίο αποπέμφθηκε ο Μητσοτάκης, πήρε κι άλλες αποστάσεις απ' αυτόν και δέχτηκε ένα συνέδριο δίχως εκλογή των συνέδρων από τη βάση. Αυτό σημαίνει ότι συμμορφώθη

ΟΧΙ ΣΤΗ ΡΩΣΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 1

κώς, αλλά να μην καρφοφορούν ποτέ, ενώ παράλληλα πρέπει να μένει πάντα ανοιχτό το ελληνοτουρκικό ρήγμα για να μπορεί να επεμβαίνει υπέρ της μιας, βασικά της ελληνικής, πλευράς.

Είναι χαρακτηριστικός από αυτή την άποψη ο τρόπος με τον οποίο, αφού οι Ρώσοι εποιήσαν την πορεία των "ευρωπαίων" μοτοσυκλετιστών τον Αύγουστο του '96 για να οξύνουν την κατάσταση στην Κύπρο, στη συνέχεια έριξαν πάγο στους κύπριους σοβινιστές, ιδιαίτερα στην Εκκλησία, για να μην κλιμακώσουν τα επεισόδια μετατρέποντάς τα σε μια κυπριακή ιντιφάντα.

Το ίδιο κάνουν και στο Αιγαίο. Από τη μια άναψαν τη φωτιά της Ίμιας μέσω του προβοκάτορα δημάρχου της Καλούμνου, ανθρώπου του δικού τους Σκανδαλίδη, και από την άλλη σκάρωσαν μέσω του ΣΥΝ και του ψευτΟΚΚΕ μια σειρά μετωπάκια τύπου "φιλίας των λαών", "Λογικής" και "αδελφοποίησης πόλεων" για να ρίξουν κρύο νερό στη φλεγόμενη ράχη των ελλήνων σοβινιστών. Ιδιαίτερα μάλιστα από την ώρα που μπήκε στην ημερήσια διάταξη η εγκατάσταση των S-300, καλλιεργήθηκε στην Ελλάδα η ατμόσφαιρα της μέγιστης ελληνοτουρκικής ύφεσης, μέσα βέβαια πάντα στο γενικό τουρκοφοβικό πλαίσιο.

Από την άλλη μεριά, αυτή η πολιτική της φαινομενικής ταχικής ύφεσης δε θα μπορούσε να σταθεί μετά τη ρωσοκυπριακή συμφωνία για τους S-300 εάν ο τούρκικος εθνικισμός απαντούσε δραστήρια, τουλάχιστον στο πολιτικό επίπεδο, και με κύρια αιχμή την ίδια τη Ρωσία. Αυτός ο δρόμος είχε κλείσει με την άνοδο του αντιδιυτικού Ερμπακάν στην κυβέρνηση της Άγκυρας. Ο Ερμπακάν είναι φίλος του άξονα Μόσχας - Τεχεράνης και η άνοδός του στην εξουσία είναι στο βάθος της προϊόντης της πολιτικής του να αποκοπεί η Τουρκία από την Ευρώπη, πολιτική που τόσο λυσσασμένα προώθησε ο Παπανδρέου και οι υπόλοιποι σοσιαλφασίστες στην Ελλάδα κατ' εντολή των αφεντικών τους. Αυτή η πολιτική διέλυσε τις κυβερνήσεις Γιλμάζ και Τσιλέρ, δυνάμωσε τον αντιευρωπαϊσμό στην Τουρκία και έφερε στην κυβέρνηση τον Ερμπακάν. Είναι λοιπόν ολότελα αναμενόμενο που αυτός ο τελευταίος αντέδρασε με τόσο χλιαρό τρόπο στην συμφωνία για τους S-300 και δε βρήκε να πει ούτε μια λέξη ενάντια στην ίδια τη Ρωσία, προσανατολίζοντας την τουρκική κοινή γνώμη αποκλειστικά ενάντια στην Κύπρο. Αλλά και αυτή η αντίδραση υπαγορεύεται όχι τόσο από τις ίδιες τις διαθέσεις του τούρκικου ισλαμοφασισμού όσο από την προσπάθειά του να αποσπάσει την εμπιστοσύνη των τούρκων στρατιωτικών, που πράγματι εξοργίστηκαν και ανησύχησαν στο έπακρο με τους S-300.

Σε ό,τι αφορά την Ευρώπη, αυτή δεν αποτέλεσε ποτέ αληθινό πολιτικό πρόβλημα για τη ρώσικη διείσδυση οπουδήποτε στον κόσμο στη λεγόμενη μεταψυχοπολεμική εποχή. Ωστόσο πάρθηκαν και εδώ προφανώς μέτρα ώστε να μη βρεθεί σε δύσκολη θέση και συγκρουστεί με την Ε. Ένωση ή Ελλάδα, που παίζει πάντα το ρώσικο χαρτί μέσα σ' αυτήν. Μπορεί λοιπόν κάλλιστα να υποθέσει κανείς ότι η Ρωσία είχε εξασφαλίσει πριν προχωρήσει στη συμφωνία τη γαλλική έγκριση. Αυτό φανερώθηκε με την έλλειψη κάθε αρνητικής αντίδρασης από τη Γαλλία στην εγκατάσταση των πυραύλων, ενώ αντίθετα διέρρευσαν σενάρια βάσει των οποίων η Κύπρος είχε ήδη συμφωνήσει να αγοράσει και γαλλικά όπλα.

Ωστόσο δεν είναι οικονομικοί οι λόγοι που προσδιορίζουν αυτή τη γαλλική αντίδραση, αλλά η δύσυνση των αμερικανογαλλικών σχέσεων στο ζήτημα του Ζαΐρ με ευθύνη των ΗΠΑ, δηλαδή του προβοκάτορα Κλίντον. Όταν αυτή η αντίθεση οξύνεται, η Γαλλία θυμάται τους παλιούς γεωπολιτικούς άξονες και πλησιάζει τη Ρωσία στο όνομα της αντιστάθμισης του αγγλοσαξωνικού παράγοντα.

Όταν λοιπόν η ατμομηχανή της πολιτικής Ευρώπης, η Γαλλία, κρατάει αυτή τη στάση, η αγγλική αντίδραση ενάντια στους S-300 είναι ολότελα αδιάφορη, γιατί η Αγγλία, σαν ατλαντίστρια, είναι ανυπόλη-

Η ΚΑΙΡΙΑ ΑΔΕΙΑ ΤΗΣ ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ

Αυτή η προσπάθεια είχε εξασφαλίσει μέσα από τη δεύτερη προεδρία Κλίντον, που σήμαινε και την αντικατάσταση του ελαφρώς αντιρώσου Κρίστοφερ με την ακραία υφεσιακή Ολυμπράιτ. Η δεύτερη προεδρία Κλίντον είναι εκείνη η περίοδος στη διάρκεια της οποίας η Μόσχα θα κάνει ό,τι είναι να κάνει στον πλανήτη πριν ανοίξει η αυλαία του νέου ψυχρού πολέμου. Είναι σίγουρο ότι ποτέ ξανά η Ρωσία δε θα ξαναέχει πιστό της πρόδερμο των Ηνωμένων Πολιτειών, όπως άλλωστε ποτέ της δεν είχε προηγούμενα.

Ο Κλίντον, αυτό το βράδυ μεταποτελέσμα που σχεδόν χάρισε στη Ρωσία τη Σερβία φροντίζοντας όσο μπορούσε για το διαμελισμό της Βοσνίας, που της παρέδωσε τη Μολδαβία και το Τατζικιστάν και τώρα της προσφέρει το Ζαΐρ και όλη την καρδιά της Αφρικής, δε βρήκε προφανώς να πει ούτε μια λέξη ενάντια στη ρώσικη επέμβαση στην Κύπρο. Όλη η αμερικανική αντίδραση ήρθε από το πανικόβλητο και έκπληκτο Στέιτ Ντιπάρτμεντ, που πάλι όχι τυχαία άλλαξε προϊστάμενο εκείνη τη στιγμή (από τον Κρίστοφερ στην Ολυμπράιτ). Ήταν η αντίδραση μιας υπερδύναμης σε πτώση που έφτασε στο σημείο να ομολογήσει ότι εξαπατήθηκε από την κυπριακή κυβέρνηση, που την καθηύχαζε για καιρό ότι δε θα εγκαταστήσει τους S-300. Αυτή η υπερδύναμη αργότερα "διόρθωσε" -προφανώς χάρη στον Κλίντον και την Ολυμπράιτ- τόσο πολύ την αρχική της αντίδραση ενάντια στους S-300, ώστε να τη μετατρέψει σε μια ανοιχτή προειδοποίηση πολέμου ενάντια στην Τουρκία αν αυτή επιχειρούσε χτύπημα στους S-300.

Σε ό,τι αφορά την Ευρώπη, αυτή δεν αποτέλεσε ποτέ αληθινό πολιτικό πρόβλημα για τη ρώσικη διείσδυση οπουδήποτε στον κόσμο στη λεγόμενη μεταψυχοπολεμική εποχή. Ωστόσο πάρθηκαν και εδώ προφανώς μέτρα ώστε να μη βρεθεί σε δύσκολη θέση και συγκρουστεί με την Ε. Ένωση ή Ελλάδα, που παίζει πάντα το ρώσικο χαρτί μέσα σ' αυτήν. Μπορεί λοιπόν κάλλιστα να υποθέσει κανείς ότι η Ρωσία είχε εξασφαλίσει πριν προχωρήσει στη συμφωνία τη γαλλική έγκριση. Αυτό φανερώθηκε με την έλλειψη κάθε αρνητικής αντίδρασης από τη Γαλλία στην εγκατάσταση των πυραύλων, ενώ αντίθετα διέρρευσαν σενάρια βάσει των οποίων η Κύπρος είχε ήδη συμφωνήσει να αγοράσει και γαλλικά όπλα.

Ωστόσο δεν είναι οικονομικοί οι λόγοι που προσδιορίζουν αυτή τη γαλλική αντίδραση, αλλά η δύσυνση των αμερικανογαλλικών σχέσεων στο ζήτημα του Ζαΐρ με ευθύνη των ΗΠΑ, δηλαδή του προβοκάτορα Κλίντον. Όταν αυτή η αντίθεση οξύνεται, η Γαλλία θυμάται τους παλιούς γεωπολιτικούς άξονες και πλησιάζει τη Ρωσία στο όνομα της αντιστάθμισης του αγγλοσαξωνικού παράγοντα.

Όταν λοιπόν η ατμομηχανή της πολιτικής Ευρώπης, η Γαλλία, κρατάει αυτή τη στάση, η αγγλική αντίδραση ενάντια στους S-300 είναι ολότελα αδιάφορη, γιατί η Αγγλία, σαν ατλαντίστρια, είναι ανυπόλη-

πη και αρκετά αντιευρωπαϊκή. Όσο για την Ιταλία, αυτή βέβαια δε λέει λέξη, αφού στην κυβέρνηση βρίσκεται η φιλική προς τη Ρωσία "Ελιά" των ψευτοκομμουνιστών. Έτσι, μένει μόνη της η Γερμανία μαζί με την οξυδερκέστερη και με σταθερό ευρωπαϊκό χαρακτήρα Ολλανδία. Αλλά αυτοί ποτέ τους μόνοι τους δεν καθόρισαν την ευρωπαϊκή πολιτική στα μη οικονομικά ζητήματα.

Αυτές είναι οι παγκόσμιες και τοπικές συνθήκες που έκαναν δυνατή όχι απλά την υπογραφή της συμφωνίας, γιατί αυτό είχε γίνει και το '65, αλλά γιατί η δίχως το παραμικρό εθνικό σθένος κυπριακή αστική τάξη, καθώς και η ελληνική, δεν υποχρέωσαν ούτε πόντο στην αρχή της τήρησης της συμφωνίας, πάρα τις αρχικές αμερικανικές πιέσεις.

Έτσι, λοιπόν, μπαίνουμε θορυβώδως στη νέα περίοδο της ανοιχτής πολιτικής της Ρωσίας που ήταν κρυμμένο τόσα χρόνια, η ρώσικη διείσδυση, βγαίνει στην επιφάνεια ζαφειρικά και με πάταγο. Εκεί που δεν υπήρχε σχεδόν καμία αναφορά στην ύπαρξη της Ρωσίας στα ζητήματα της περιοχής μας, μέσα σε λίγες μέρες Τύπος και κανάλια έχουν γεμίσει Ρωσία. Μέσα σε λίγες μέρες μαθαίνει κανείς ότι υπάρχει ένας ελληνομαθέστατος ρώσος πρεσβευτής στην Κύπρο, που μιλάει αδιάκοπα σαν τέλειος προστάτης: «Η αντίδραση της Ρωσίας θα είναι πολύ αυστηρή» (σε περίπτωση τουρκικής επιθετικότητας, σημ. δικιά μας). Θα προσπισουμε τις σχέσεις μας με την κυπριακή Δημοκρατία και θα προσπισουμε το δικαίωμα να αναπτύξουμε τις σχέσεις μας με την Κύπρο για αμοιβαίο όφελος».

Ο προστάτης επίσης επέπληξε τους δυτικούς δείχνοντας τη σημασία της φοβιτσιένας αεροπλάνων, οπωδήποτε ρώσικο προτεκτόρα που θα έχει προσδέσει σε τρίτους ή και επιθετική. Αυτό σημαίνει, καταρχήν και γενικά, όχι σε μια συμμαχία με τον ορθόδοξο φασιστικό άξονα, που, όπως είπαμε προηγούμενα, καταπιέζει και διαμελίζει χώρες υποδουλώνει και σφάζει λαούς, δηλαδή όχι σε συμμαχία με τη Ρωσία, τ

δας, και παρά λίγο θα ήταν σ' αυτόν υπόδονη, αν είχε πετύχει το πραξικόπεμπτο Ιωαννίδη - Σαμψών το 1974.

Για να είναι λοιπόν ένα κίνημα στην Κύπρο αληθινά δίκαιο-εθνικο-απελευθερωτικό, θα πρέπει να είναι απαλλαγμένο το ίδιο από τον ελληνικό σοβινισμό. Η έμπραχτη απαλλαγή του είναι η καταδίκη ιστορικά και πραχτικά της καταπίεσης που ο ελληνικός σοβινισμός έχει ασκήσει στην Κύπρο σε βάρος της τούρκικης εθνικής μειονότητας.

Όσο η τούρκικη εθνική μειονότητα θα αισθάνεται πιο πολύ προστατευμένη από τα τούρκικα στρατεύματα κατοχής παρά από το κυπριακό κράτος, τόσο κούφια και υποκριτική θα μένει η φράση των ελληνοκυπρίων και του ελληνικού κράτους περί αντικατοχικού αγώνα. Όπως η κατοχή της μισής Κύπρου θα είναι, όσο διαρκεί, ο πραγματικός δείχτης του τούρκικου σοβινισμού, έτσι και η εθνοεκκαθάριση σε βάρος των Τουρκοκυπρίων στα 1964 θα είναι, όσο μένει δίχως έμπραχτη αυτοκριτική, ο πραγματικός δείχτης της βαρβαρότητας του ελληνικού σοβινισμού τόσο στην Κύπρο όσο και στην Ελλάδα.

Επειδή υπάρχει αυτή η αδικία στο βάθος της, γι' αυτό είναι τόσο αντιδραστική η συμμαχία του ελληνικού σοβινισμού με τη Ρωσία. Άλλωστε η αληθινή φύση των S-300 θα φανερώθει πιο πολύ όταν αυτοί εγκατασταθούν στην Ελλάδα παρά όταν εγκατασταθούν στην Κύπρο. Στην πραγματικότητα η εγκατάστασή τους στην Κύπρο προετοιμάζει τη μεγαλειώδη αλλαγή στρατιωτικού στρατοπέδου για την ίδια την Ελλάδα και το μαχητικό της πέρασμα στο πλευρό των νέων Χίτλερ.

Γι' αυτό δεν υπάρχει τίποτα το καλό και το προοδευτικό στις φωνές που ακούγονται τώρα στη χώρα μας για να μην οξυνθούν οι σχέσεις με την Τουρκία, όταν δεν καταδικάζεται ταυτόχρονα η εγκατάσταση των S-300 στην Ελλάδα.

Η ΣΧΕΤΙΚΗ ΥΦΕΣΗ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΟΞΥΝΣΗΣ

Εξηγήσαμε στην αρχή του άρθρου μας ότι για να χωθεί η Ρωσία στην Ελλάδα, αλλά και στην Τουρκία, χρειάζεται μια σχετική ύφεση ώστε να μην εμφανιστεί, ιδιαίτερα στα μάτια της Δύσης, η διείσδυσή της σαν καταλύτης πολέμου. Τέτοιας φύσης είναι η σύγκρουση Σημίτη - Τσοχατζόπουλου μετά τη συμφωνία για τους S-300. Η γραμμή του σοβινιστή Τσοχατζόπουλου για ένταση με την Τουρκία τώρα εμποδίζει τη ρώσικη προετοιμασία για ένα μεγάλο βήμα στην Ελλάδα, ενώ η γραμμή Σημίτη, όταν συνοδεύεται μάλιστα με την καθαίρεση του ευρωπαϊκού Ροζάκη, και ανεξάρτητα από τις διαθέσεις του ίδιου του Σημίτη εκφράζει αικριβώς τη ρώσικη ταχτική της φάσης. Δεν είναι τυχαίο ότι η Ρωσία ζήτησε από τα κυπριακά ΜΜΕ να μην πολυμιλάνε για τη συμφωνία και ότι κανένας ρωσόδολος δεν αντέδρασε σε Ελλάδα και Κύπρο ενάντια στις καθησυχαστικές διαβεβαιώσεις Κληρίδη στον Κάβανο σχετικά με την εγκατάσταση των πυραύλων μόνο μετά από 16 μήνες, και τη συνέχιση αυτών των κούφιων και δίχως μέλλον διαπραγματεύσεων για μορατόριο μ.κ.λ.

Άλλα ούτε και μια καταγγελία του ενιαίου αμυντικού δόγματος δίχως την καταγγελία των S-300 σημαίνει από μόνη της κάτι καλό. Γιατί το ενιαίο αμυντικό δόγμα το χρειάζεται η Ρωσία μόνο για να σύρει την Ελλάδα στο άρμα της, αφού

προηγούμενα έχει βάλει στο χέρι την πιο ευάλωτη Κύπρο.

Δεν είναι τυχαίο το ότι η εγκατάσταση των S-300 στην Ελλάδα θα στηριχθεί αικριβώς στην ανάγκη ενιαίου συστήματος αεράμυνας στις δύο χώρες. Όμως το ενιαίο αμυντικό δόγμα, ενώ υπόγεια είναι δίστολης της Ρωσίας προς την Ελλάδα, ανοιχτά είναι δίστολης της Ελλάδας προς την Κύπρο. Εκφράζει δηλαδή τον πόθο του ελληνικού σοβινισμού να ξαναπαίξει με την "Ενωση". Όμως η Ρωσία δε θέλει καθόλου την "Ενωση", γιατί σε μια τέτοια περίπτωση θα έχανε την ηγεμονία της στην Κύπρο. Η Ρωσία θέλει μια Κύπρο ανεξάρτητη στη μορφή και υποτελή στο περιεχόμενο, ανεξάρτητη δηλαδή από δύο τους άλλους και εξαρτημένη μόνο από την ίδια.

Γ' αυτό η Ρωσία, ενώ χρησιμοποιεί το ενιαίο αμυντικό δόγμα, φροντίζει πάντα να του ρίχνει κρύο νερό μέσω των πραχτόρων της τύπου ψευτοΚΚΕ, ΣΥΝ και ΑΚΕΛ, που πάντα εκφράζονται λίγο ή πολύ αντίθετοι του παριστάνοντας τις ειρηνόφιλες δυνάμεις. Αυτός μάλιστα ο ψευτοειρηνισμός φτάνει μέχρι τη δημαγωγική θέση για αποστρατιωτικοποίηση της Κύπρου. Από άποψη αρχής αυτή η παλιά ρώσικη θέση σημαίνει ότι η Κύπρος δεν είναι ένα κυρίαρχο και ανεξάρτητο κράτος σαν τα άλλα, αφού δεν έχει δικαιώματα να διατηρεί τον παραδοσιακό ρόλο του επιδιαιτήτη στην περιοχή, συμπληρώνει στο κύριο άρθρο της ΕΠΟΧΗ.

Την εικόνα ολοκληρώνει η ΟΣΕ με την πιο κάτω τοποθέτηση στην Εργατική Αλληλεγγύη: «Είναι πρόκληση να εμφανίζονται σαν προστάτες της ειρήνης στην περιοχή όλα αυτά τα γεράκια του ΝΑΤΟ που έχουν σπείρει το θάνατο από τη Βοσνία μέχρι τον Περσικό Κόλπο. Είναι οι κυβερνήσεις που εδώ και δεκαετίες έχουν το μονοπόλιο να πουλάνε όπλα και στην Ελλάδα και στην Τουρκία. Είναι οι έμποροι του θανάτου που έδωσαν και δίνουν τα εργαλεία στις άρχουσες τάξεις και των δύο συνταίρων τους για να κάνουν όλα τα εγκλήματά τους: τις χούντες μέσα σε Ελλάδα και Τουρκία, τη συμμετοχή στις υπεριαλιστικές επεμβάσεις, τις σφαγές στην Κύπρο και από τις δύο μεριές».

Αναφερόμαστε στις τρεις αυτές συνιστώσες του οπορτουνισμού, γιατί αυτές εμφανίζονται μέσα στο κίνημα με αντισοβινιστικό-ειρηνόφιλο προσωπείο.

Όμως κάθε φορά που η όξυνση των αντιθέσεων βάζει στην πρώτη γραμμή της πολιτικής πάλης το διαχωρισμό των στρατοπέδων της ειρήνης και του πολέμου, δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να ζητάνε στέγη στο αντιδυτικό-αντιτουρκικό-αντιυπεριαλιστικό στρατόπεδο του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ. Το μέτωπο αυτό της αντίδρασης είναι αρκετά πλατύ. Χωράει τους πάντες σοσιαλφασίστες, κλασικούς φασίστες, σοβινιστές, σοσιαλπατριώτες και αντισοβινιστές, αρκεί να δέχονται ένα βασικό σημείο: Τον κυρίαρχο ρόλο του αμερικανικού υπεριαλισμού και την ανάγκη της ανατροπής της "νέας του τάξης".

Έτσι, λοιπόν, το ΝΑΤΟ, κάτω απ' αυτή την κυρίαρχη αντίδραστη θεωρία, βαφτίζει "αμυντικό εξοπλισμό" τους ρώσικους πυραύλους S-300 στην Κύπρο και βλέπει στην αντίδραση της Δύσης και της Τουρκίας τον κίνδυνο του πολέμου.

Το ίδιο και η ΕΠΟΧΗ, η οποία μάλιστα εκφράζει φόβους ότι οι πύραυλοι είναι μπλόφα.

Είναι κατορθωτό μέσα σ' αυτές τις συνθήκες να ξεκινήσει και να δυναμώσει ένα κίνημα καταγγελίας της ρώσικης επέμβασης και του πολέμου και του φασισμού που αυτή φέρνει. Η ίδια η υπόθεση των S-300 φέρνει ήδη μέσα στην πολιτική δημοκρατική πρωτοπορία τους πρώτους προβληματισμούς για το ρόλο

της Ρωσίας στη χώρα μας, που σύντομα θα αποκαλυφθεί σαν το βαθύ ενοποιητικό στοιχείο ολόκληρης της νέας αντίδρασης, αυτό που ενώνει σταυρούς, ψευτικά σφυροδρέπανα και αγκυλωτούς σε ένα νέο

μεσαιωνικό μέτωπο πρωτοφανούς αντίδρασης. Ακόμα κι αν οι Ρώσοι Χίτλερ σε μια πρώτη φάση καταρέφουν να εγκαταστήσουν τα εργαλεία τους στη χώρα, σε μια δεύτερη θα βρούνε μπροστά τους έναν ανέλπι-

στη σιχυρό αντίπαλο. Στο βάθος θα συναντήσουν το φάντασμα του δολοφονημένου από τους ίδιους Ζαχαριάδη. Το ελληνικό συνειδητό προλεταριάτο ετοιμάζει την εκδίκησή του.

Ο οπορτουνισμός με τη Ρωσία

Όπως πάντα, έτσι και τώρα το ψευτοΚΚΕ έδωσε τη γραμμή: «ΗΠΑ, Βρετανία, Τουρκία αντιδρούν στον αμυντικό εξοπλισμό της Κύπρου γιατί παρεμποδίζεται η υλοποίηση των σχεδίων τους».

«Η στάση τους αυξάνει το ενδεχόμενο πολέμου Ελλάδας-Τουρκίας», γράφει το ΠΡΙΝ στην πρώτη του σελίδα.

«Η αμερικανική κυβέρνηση μέσα στα πλαίσια της "νέας διεθνούς τάξης πραγμάτων" ... όχι υπό συντηρεί, αλλά και υποδαμίζει περιστασιακά την κρίση, ώστε να διατηρεί τον παραδοσιακό ρόλο του επιδιαιτητή στην περιοχή»,

Την εικόνα ολοκληρώνει η ΟΣΕ με την πιο κάτω τοποθέτηση στην Εργατική Αλληλεγγύη: «Είναι πρόκληση να εμφανίζονται σαν προστάτες της ειρήνης στην περιοχή όλα αυτά τα γεράκια του ΝΑΤΟ που έχουν σπείρει το θάνατο από τη Βοσνία μέχρι τον Περσικό Κόλπο. Είναι οι κυβερνήσεις που εδώ και δεκαετίες έχουν το μονοπόλιο να πουλάνε όπλα και στην Ελλάδα και στην Τουρκία. Είναι οι έμποροι του θανάτου που έδωσαν και δίνουν τα εργαλεία στις άρχουσες τάξεις και των δύο συνταίρων τους για να κάνουν όλα τα εγκλήματά τους: τις χούντες μέσα σε Ελλάδα και Τουρκία, τη συμμετοχή στις υπεριαλιστικές επεμβάσεις, τις σφαγές στην Κύπρο και από τις δύο μεριές».

Κανένας δεν μπορεί να σταθεί με συνέπεια στην αντισοβινιστική πάλη αν δεν ανατρέψει στη θεωρία και στην πολιτική πρακτική αυτή τη θέση, αν δεν ανατρέψει

Αντίσταση στους σαμποτέρ του Περισσού στη Ζώνη

Na υπογραφεί η συλλογική σύμβαση

Μια από τις πιο βασικές μορφές με τις οποίες εκδηλώνεται το σοσιαλφασιστικό σαμποτάζ στη λειτουργία της ναυπηγεπισκευαστικής ζώνης στον Πειραιά είναι η μη υπογραφή της τοπικής συλλογικής σύμβασης.

Η ταχική αυτή εφαρμόστηκε από το ψευτοΚΚΕ, που ελέγχει τη διοίκηση του συνδικάτου Μετάλλου, για πρώτη φορά την προηγούμενη χρονιά. Το 1996 πέρασε χωρίς να υπογραφεί η σύμβαση, και φέτος στα μέσα του μήνα Γενάρη δεν έχουν ακόμη αρχίσει οι διαπραγματεύσεις με την Ένωση των εργοδοτών για τη σύμβαση του 1997. Ποια είναι η ταχική του ψευτοΚΚΕ;

Η τοπική συλλογική σύμβαση είναι ένας θεσμός στη Ζώνη τα τελευταία χρόνια που έγινε πραγματικότητα κύρια κάτω από την πάλη του ΕΡΓΑΣ. Η σύμβαση έχει βασικό στόχο να περιφρουρεί ένα κατώτατο μεροκάματο και να μειώνει έτσι τον ανταγωνισμό ανάμεσα στους ελεύθερους εργάτες της Ζώνης.

Όμως μέσα στην πράξη απόκτησε έναν ακόμη αρκετά σοβαρό ρόλο. Μετά από ένα σύντομο ή μακρύ χρονικό διάστημα που κρατούσαν οι κινητοποιήσεις για την υπογραφή της ομαλοποιούσε για το υπόλοιπο διάστημα την παραγωγική διαδικασία της Ζώνης.

Σ' αυτό το διάστημα μετά την υπογραφή της σύμβασης, οι εφοπλιστές γνώριζαν πως μπορούσαν να φέρουν τα καράβια για επισκευή στο Πέραμα χωρίς τον κίνδυνο συχνών απεργιών, πράγμα που θα χτυπούσε την ταχύτητα της επισκευής.

Σ' αυτό ακριβώς το ζήτημα χτύπησε την προηγούμενη χρονιά το ψευτοΚΚΕ, αφήνοντας ανοιχτό το ζήτημα της υπογραφής της σύμβασης για όλο το 1996.

Εσκίνησε το Γενάρη του 1996 με την υπογραφή διμερών συμβάσεων ανάμεσα στον κάθε ξεχωριστό εργοδότη και το Συνδικάτο, για να διαισπάσει, όπως είπε, την εργοδοσία, και την κατάλληλη στιγμή μέσα στο χρόνο θα έβαζε την υπογραφή της συλλογικής σύμβασης. Αυτή όμως η "κατάλληλη στιγμή" δεν ήρθε ποτέ, με αποτέλεσμα για όλο το χρόνο να κρέμεται η απειλή της απεργίας.

Μ' αυτή λοιπόν τη μέθοδο οι σαμποταριστές του Περισσού χτύπησαν τη Ζώνη σε μια περίοδο που η ανεργία έχει φτάσει στα πιο ψηλά της επίπεδα και στον πιο παρατεταμένο χρόνο.

Την ίδια πολιτική φαίνονται αποφασισμένοι να εφαρμόσουν και τη νέα χρονιά. Είναι χαρακτηριστικό πως σε δύο διοικητικά συμβούλια που έχουν γίνει μέχρι τώρα δεν έχουν πάρει απόφαση για τα συγκεκριμένα αιτήματα της σύμβασης με το αιτιολογικό να "ε-

νοποιούσουν" τις απόψεις (όλο δημοκρατία οι Κνίτες), ενώ δε δεσμεύονται για συγκεκριμένες διαπραγματεύσεις με την εργοδοτική Ένωση.

Οι σύντροφοι του ΕΡΓΑΣ δίνουν την πάλη για το χτύπημα του σοσιαλφασιστικού σαμποτάζ.

Υστερα από αρκετές συζητήσεις με τους συναδέλφους εκπόνησαν μια συγκεκριμένη γραμμή για τα αιτήματα της σύμβασης, όπως και για την αναγκαιότητα άμεσα της υπογραφής της.

Στις σημερινές συνθήκες, όπου η ανεργία στη Ζώνη κυμαίνεται 75-80%, όπου τα πραγματικά μεροκάματα των εργατών έχουν κατέβει σημαντικά κάτω απ' αυτό που καθορίζοταν την προηγούμενη χρονιά στις διμερείς συμβάσεις, σε μια περίοδο που το κύριο στη Ζώνη είναι η ανατροπή του σοσιαλφασιστικού σαμποτάζ και το άνοιγμα στις δουλειές, οι σύντροφοι διατύπωσαν την εξής πρόταση:

- Να υπογραφεί διετής σύμβαση, στην οποία την πρώτη χρονιά να κατοχυρώνεται το μεροκάματο των διμερών και τη δεύτερη από 1η Γενάρη του 1998 να δοθεί αύξηση το ποσοστό του πληθωρισμού για όλο το χρόνο.

Ταυτόχρονα να απευθυνθεί αυστηρή προειδοποίηση στους εργοδότες ότι το Συνδικάτο δε θα δεχτεί σπασμένα μεροκάματα και να

παρθούν όλα τα μέτρα για την ενοποίηση του μεροκάματου στο κατώτατο όριο της σύμβασης σ' όλη την επισκευαστική ζώνη. Παράλληλα με το οικονομικό αίτημα της σύμβασης, οι σύντροφοι προτείνουν μια σειρά άμεσα μέτρα απέναντι στο κράτος για την άμεση ανακούφιση των ανέργων και τον παραγωγικό εκσυγχρονισμό της Ζώνης.

Η υπογραφή μιας τέτοιας σύμβασης στο Λιμάνι θα αποτελέσει έναν πρώτο φραγμό στο σαμποτάζ, θα φέρει μια ομαλότητα για μια σημαντική χρονική περίοδο ικανή να προσελκύσει καράβια και να μειώσει, σ' ένα βαθμό, την ανεργία.

Στην ίδια αυτή περίοδο είναι απαραίτητη η ανάπτυξη ενός δημοκρατικού συνδικαλιστικού κινήματος ικανού να χτυπήσει τον παρασιτισμό της γραφειοκρατίας του ΟΛΠ, που ανεβάζει το κόστος της επισκευής, να επιβάλει μια αναπτυξιακή γραμμή που θα επικεντρώνεται στην κατασκευή δεξαμενών στη Ζώνη.

Τις προτάσεις αυτές οι σύντροφοι του ΕΡΓΑΣ τις συζητούν σ' όλη τη Ζώνη, με το μοίρασμα προκήρυξης και ζυμώσεις στα στέκια μπροστά στην Γενική Συνέλευση του κλάδου που θα πάρει τις αποφάσεις. Από την πάλη αυτή θα εξαρτηθούν πολλά για το μέλλον χιλιάδων μεταλλεργατών.

Πώς διαλύουν τη Σόφτεξ

Μετά το κλείσιμο των κεντρικών παραγωγικών τμημάτων της Χαλυβουργικής, άλλη μία μεγάλη βιομηχανική μονάδα, η "Αθηναϊκή Χαρτοποιία" ή αλλιώς Softex οδηγείται στο κλείσιμο κάτω από την πίεση χρόνιων προβλημάτων που εμφανίστηκαν ύστερα από την υπαγωγή της στον ΟΑΕ επί ΠΑΣΟΚ και επιδεινώθηκαν από την πολιτική του στραγγαλισμού που εφαρμόζει ο σοσιαλφασισμός στη βιομηχανία.

Η "Αθηναϊκή Χαρτοποιία" συγκαταλέγεται αυτή τη στιγμή στον κατάλογο των είκοσι μεγαλύτερων εταιρειών της χώρας, με βάση τα επενδυμένα κεφάλαια και τον κύκλο εργασιών της, με 40% μερίδιο αγοράς σε καταναλωτικά προϊόντα και σύνολο απασχολούμενων που ξεπερνά τα 2.400 άτομα. Όλα τα προηγούμενα χρόνια έφερε κέρδη, όμως φέτος είναι η δεύτερη χρονιά που λειτουργεί με ζημία λόγω των μεγάλων δανειακών της αναγκών. Τα μπλόκα ήρθαν να δώσουν ένα ακόμα χτύπημα σ' αυτή τη βιομηχανία, επειδή δεν ήταν δυνατός ο εκτελωνισμός πρώτων υλών και η προώθηση προϊόντων της στην επαρχία (Ελεύθερος Τύπος, 29/12).

Πώς έφτασε η Softex στη σημερινή κατάσταση;

Ο Κώστας Παντελάκης, εργαζόμενος επί 21 χρόνια στον τομέα μεταφορών, μιλά από τη μία για υψηλότοκα δάνεια από τις τράπεζες και από την άλλη για παθητικό λόγω της αλλαγής παραγωγής στο εργοστάσιο της Δράμας από δημοσιογραφικό χαρτί σε χαρτί γραφής. Αυτή η αλλαγή παραγωγής ήταν αναγκαστική, γιατί η

Softex δεν μπορούσε να διαθέσει το δημοσιογραφικό χαρτί στην αγορά, αφού είχε δασμούς, σε αντίθεση με τους προνομιακούς όρους που είχε το εισαγόμενο χαρτί (Ελεύθερος Τύπος, 14/1).

Για άλλη μια φορά μία υιογένης βιομηχανική μονάδα οδηγείται σε παρακμή γιατί η κρατική πολιτική του σοσιαλφασισμού δημιουργεί πάντα τους πιο αρνητικούς όρους στην οικονομία και στην αγορά για τη λειτουργία της.

Ηδη ο ΟΑΕ έχει προγραμματίσει ιδιωτικοποίηση της Softex. Βέβαια, είναι αμφίβολο αν αυτή η προγραμματισμένη ιδιωτικοποίηση ξεπεράσει το σκόπελο του σοσιαλφασισμού, που έχει ήδη ανακαλύψει τις δικές του αιτίες για την κακή κατάσταση στην οποία βρίσκεται σήμερα η Softex, και αυτές δεν έχουν βέβαια να κάνουν με τίποτα άλλο παρά με την επικείμενη ιδιωτικοποίηση!

Από το Δ. Λιάλια, πρόεδρο της ΔΑΚΕ στη χαρτοβιομηχανία (σε μια εποχή που η γραμμή Έβερετ οδηγεί σε όλο και μεγαλύτερη σύγκλιση με τον κνίτικο σοσιαλφασισμό), μαθαίνουμε ότι αυτή η κρατική πολιτική ήταν σκόπιμη για να πουληθεί η Softex στα συμφέροντα Λαμπράκη (ξανά ο Λαμπράκης), και συγκεκριμένα στο συνεργάτη του Λαμπράκη χαρτοβιομηχανο Ζερίτη (Ελεύθερος Τύπος, 14/1)!

Έχουμε να ακούσουμε πολλά ακόμα και να παρακολουθήσουμε μια σειρά "αγωνιστικές κινητοποιήσεις" του σοσιαλφασισμού για να φτάσουμε, αν φτάσουμε ποτέ, στην ιδιωτικοποίηση της Softex.

Το κατακάθι του ΣΥΝ υπεράνω κάθε υπουργίας

Συντριπτικά σε βάρος του.

Ο Γεωργακόπουλος ισχυρίζεται ότι του έγινε ένα ανώνυμο τηλεφώνημα που τον πληροφόρησε ότι στο συγκεκριμένο υπόγειο που συνελήφθη γινόταν διακίνηση και χρήση ναρκωτικών, και αυτός, επειδή συμμετέχει και στο κίνημα ενάντια στα ναρκωτικά, είχε υποχρέωση να βρεθεί εκεί. Όμως από αυτή την τοποθέτηση προκύπτουν μια σειρά από ερωτήματα, τα οποία ο Γεωργακόπουλος λόγω των ιδιοτήτων του θα δεχθεί κανείς πως πήγε σ' έναν τέτοιο χώρο έχοντας χάπια μέσα στην τοέπη του;

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΕΘΝΟΡΑΤΣΙΣΜΟ ΝΑΙ ΣΤΟΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Το μήνα που μας πέρασε, καθώς και στις αρχές αυτού που διανύουμε, ο ελληνικός λαός έγινε για μια ακόμη φορά θεατής σκηνών απείρου κάλλους. Αναφερόμαστε στις απανωτές ληστείες που διαπράχθηκαν, κυρίως στα βόρεια πράσινα, και είχαν μια ιδιαιτερότητα: Αυτή τη φορά οι ληστές δεν πτοεύνταν από την παρουσία των θυμάτων τους στα σπίτια τους, αλλά σαν κύριοι και αφού έδεναν τους ενοίκους έπαιρναν ό,τι είχαν και δεν είχαν (όχι μόνο χρήματα και τιμαλφή δηλαδή) και έφευγαν ανενόχλητοι παίρνοντας και το αυτοκίνητό τους.

Η αστυνομία, προκειμένου να δείξει ότι κινείται και να μαλακώσει τις δίκαιες φωνές των παθόντων για ανικανότητα, προχώρησε σε δυο ενέργειες: Η πρώτη ήταν να δώσει στη δημοσιότητα φωτογραφία ενός από τους υποτιθέμενους δράστες και να δηλώσει ότι πρόκειται για τον αλβανό Απόστολ Σίνα και η δεύτερη να καλέσει τα κανάλια και να κάνει ερόδους μπροστά στην κάμερα (κατά παραγγελίαν, θα λέγαμε) σε πρόχειρα καταλύματα μεταναστών αναγκάζοντάς τους να γονατίζουν, εξευτελίζοντάς τους και τελικά απελαύνοντάς τους. Να λοιπόν πώς χρησιμοποιήθηκε για άλλη μια φορά η ρατσιστική υστερία που καλλιεργεί η Αστυνομία κατά των μεταναστών, ιδιαίτερα των Αλβανών. Πας Αλβανός ληστής και δολοφόνος.

Και να πούμε και το άλλο: Το όνομα του υποτιθέμενου ληστή (τον λέμε υποτιθέμενο γιατί μερικές μέρες αργότερα η ίδια η Αστυνομία αναίρεσε τον εαυτό της λέγοντας πως δεν είναι αυτός, αλλά ένας Αρντάν Πάτσι) κάνει κρα ότι είναι ελληνικής προέλευσης (Αποστόλης Σίνας, όπως πολύ σωστά γράφει. Ενα σχετικό παραπολιτικό της Ελευθεροτυπίας). Και εδώ βρίσκεται η απατεωνιά της Αστυνομίας, και όχι μόνο: Αν πρόκειται για κλέφτες μιλάει για Αλβανούς, ενώ για ό,τι καλό (ή "καλό") γίνεται μιλάει για ...Βορειοηπειρώτες. Όπως γράφει χαρακτηριστικά η ίδια εφημερίδα (12/1), «Αλβανοί ίσον εγκληματίες και Βορειοηπειρώτες ...ολυμπιονίκες. Ακόμη και όταν ξέρανε ότι το όνομα ενός δράστη ήταν ψευδώνυμο, δεν τον θεωρούσαν Βορειοηπειρώτη, αλλά Αλβανό, αδιαφορόντας για την πραγματική καταγωγή του». Ο εθνορατσισμός σε όλο του το μεγαλείο.

Ο ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΚΑΙ Η ΑΜΕΣΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ

Για να απαντήσει στις ληστείες ο τοπικός πληθυσμός αυτοοργανώθηκε. Επειδή η γραμμή ήταν αντιαλβανική στα κανάλια και από την αστυνομία, φάνηκε στους προδευτικούς ανθρώπους ότι ο κόσμος πήρε τα όπλα να σκοτώσει Αλβανούς σε μια ρατσιστική εκστρατεία αμερικάνικου νότου. Η πραγματικότητα όμως είναι διαφορετική. Ο αυτοεξοπλισμός του λαού για οποιοδήποτε λόγο είναι προδευτική υπόθεση και γι' αυτό ποτέ το ελληνικό φασιστικό κράτος δεν τον επέτρεψε. Αντίθετα, πάντα χτύπησε κάθε μορφή όχι μόνο εξο-

πλισμού, αλλά οποιασδήποτε αυτοοργάνωσης και λαϊκής αλληλοβοήθειας, πχ. μεταφορά τραυματών από νησιά, περιπολίες πολιτών για προστασία δασών κτλ. Τέτοια είναι και η αυτοοργάνωση που είχαμε δει στην κίνηση των κατοίκων της Σαντορίνης να αγοράσουν δικό τους αεροπλάνο για να μεταφέρουν γρήγορα στην Αθήνα άρρωστους και τραυματίες.

Και βέβαια η κρατική γραφειοκρατία τους απαγόρευσε (!) με γελοία προσχήματα το δικαίωμα να μεταφέρουν τους ανθρώπους τους. Και τώρα η κινητοποίηση των διωκτικών αρχών, που σε άλλες περιπτώσεις είναι φοβερά δυσκίνητες, ήταν άμεση, γιατί ο εξοπλισμός του λαού θα έδινε το "κακό παράδειγμα" και στους άλλους. Συγκεκριμένα, ο προϊστάμενος της εισαγγελίας Πρωτοδικών της Αθήνας Α. Κανελλόπουλος δήλωσε ότι «τα θέματα δημόσιας τάξης και ασφάλειας ανήκουν αποκλειστικά στην Αστυνομία και σε κανέναν άλλον και όχι σε μεμονωμένα άτομα ή σε ομάδες πολιτών». Έτσι, άσκησε αμέσως ποινική δίωξη κατά παντός υπευθύνου για "παράνομη οπλοφορία κυνηγετικού όπλου για αιτία άλλη εκτός από άσκηση θήρας" και για "άσκοπους πυροβολισμούς". Επίσης άσκησε ποινική δίωξη και κατά παντός άλλου υπευθύνου για "ηθική αυτουργία στις παραπάνω πράξεις", που αφορά όσους "με οποιοδήποτε τρόπο προτρέπουν τους έχοντες τα όπλα να τα χρησιμοποιήσουν επιδεικτικά, ακόμα και μπροστά στις τηλεοπτικές κάμερες". Την προανάκριση, που έχει τη μορφή της κατεπείγουσας, θα διενεργήσει η Ασφάλεια Αττικής, με την εντολή μάλιστα να ζητήσει τα μαγνητοσκοπημένα ρεπορτάζ, φωτογραφίες και τις δημόσιες δηλώσεις που έχουν καταγραφεί στις εφημερίδες. Όλες οι σχετικές βιντεοταινίες και φωτογραφίες θα επισυναφθούν στη δικογραφία προκειμένου να εντοπιστούν τόσο οι φυσικοί αυτουργοί των πράξεων όσο και οι ηθικοί αυτουργοί.

Αλλά και η εισαγγελία εφετών Πειραιά δεν έμεινε πίσω. Με ανακοίνωσή της τονίζει ότι «αν αυτό το καινοφανές φαινόμενο συμβεί στην περιφέρεια του Εφετείου Πειραιώς, ο αρμόδιος εισαγγελέας Πλημμελειοδικών οφείλει χωρίς καμιά συζήτηση ή καθυστέρηση να παραγγείλει τη σύλληψη και την προσαγωγή των υπαίτων ενώπιον του προκειμένου να ακολουθήσει η αυτόφωτη διαδικασία».

Τέτοια κινητοποίηση των διωκτικών αρχών χρόνια είχε να δει η Ελλάδα. Ομολογούν όμως και μια αλήθεια μέσα στην παραζάλη τους: ότι πρόκειται για ένα "καινοφανές φαινόμενο". Πράγματι, έτσι είναι. Και βέβαια, μαζί με τις εισαγγελίες σιγοντάρισε και όλο το φιλελεύθερο-«αριστερό»-«αντιρατσιστικό» μπλοκ, που κατάγγειλε μαζί με τους εισαγγελείς τις καραμπίνες. Κάνουν ότι δεν καταλαβαίνουν ότι το ένα ζήτημα δε συνδέεται υποχρεωτικά με το άλλο. Είναι ένα ζήτημα η ρατσιστική αντιαλβανική υστερία, που προκαλείται από τα ίδια τα κρατικά όργανα και την αστυνομία, και άλλο η αυτοοργάνωση και ο αυτοεξοπλισμός του λα-

ού, χωρίς τον έλεγχο μάλιστα της αστυνομίας. Αυτή ακριβώς η αυτοοργάνωση και ο αυτοεξοπλισμός, το να πάρουν δηλαδή την προστασία της ζωής και της περιουσίας τους στα χέρια τους οι πολίτες, αυτό ακριβώς είναι μια, πρωτόγονη έστω, μορφή λαϊκής εξουσίας, κι αυτό ακριβώς είναι που φοβήθηκαν οι διωκτικές αρχές. Πρόκειται, στο βαθμό που θα επεκταθεί, για μια πρωτόγονη έστω, μορφή λαϊκής εξουσίας,

ξης ενάντια στο προλεταριάτο είναι ένα από τα πιο μεγάλα, βασικά και σπουδαιότερα γεγονότα της σύγχρονης καπιταλιστικής κοινωνίας... Σύνθημά μας πρέπει να είναι: εξοπλισμός του προλεταριάτου για να νικήσει, να απαλλοτριώσει και να αφορλίσει την αστική τάξη» (τ. 30, σελ. 135).

Και μιλώντας για τους όρους ενός τέτοιου εξοπλισμού γράφει τα εξής: «Δεν είμαστε υπέρ της αστικής πολιτοφυλακής, αλλά μόνο υπέρ της προλεταριάτης. Γι' αυτό "ούτε μια πεντάρα κι ούτε έναν άνθρωπο" όχι μονάχα για τον τακτικό στρατό, αλλά και για την αστική πολιτοφυλακή, ακόμη και σε χώρες όπως οι Ενωμένες Πολιτείες ή η Ελβετία, η Νορβηγία κτλ. Φανταστέστε μια Παλλήνη, ας πούμε (είναι μια από τις παθούσες περιοχές), με πέντε αστυνόμους και πεντακόσιους πολίτες στο πλευρά του λαού. Φανταστέστε μια απαράδεκτη αναλογία για φασίστες γραφειοκράτες (πχ. στην Ελβετία) βλέπουμε τον ολοένα και μεγαλύτερο εκπρωσιμό της πολιτοφυλακής, ιδιαίτερα υπέρ της πεντάρας που απέργησε την κινητοποίηση την ενάντια στους απεργούς. Μπορούμε ν' απαιτούμε: εκκλογή των αξιωματικών από το λαό, κατάργηση κάθε είδους στρατιωτικής δικαιούσυνης, εξίσωση δικαιωμάτων ξένων και ντόπιων εργατών (ιδιαίτερα σπουδαίο σημείο για εκείνα τα μικρασιατικά κράτη της Ελβετίας, όπως η Ελβετία, σύλληψη στη διάρκεια της ζωής και της περιουσίας του και "να προβάλει αντίσταση στον εθνικό διωγμό"» (τ. 13, σελ. 283).

Το καθήκον μας λοιπόν δεν είναι να αποτρέψουμε το λαό από το να πάρει τα όπλα για να υπερασπιστεί τη ζωή και την περιουσία του, αλλά να εξηγήσουμε πειστικά στο λαό και να χυτπίσουμε τη ρατσιστική υστερία που καλλιεργούν τα κρατικά όργανα και ο σοβινισμός.

Σέρβικη Εκκλησία

Δεν υπάρχει ισχυρότερο αποδεικτικό στοιχείο για τον υπερδεξιό χαρακτήρα του αντιπολιτευτικού κινήματος στη Σερβία από τη μαχητική συμμετοχή της ορθόδοξης εκκλησίας της Σερβίας σ' αυτό. Η εκκλησία της Σερβίας είναι γνωστή για τον εγκληματικό της ρόλο στο βοσνιακό πόλεμο. Όμως η συμμετοχή της στο μέτωπο του Ντράσκοβιτς δε γίνεται με την προσωρινή, έστω, εγκατάλειψη της μαύρης της γραμμής, αλλά με την έντονη επιβεβαίωσή της. Είναι φυσικό λοιπόν που είναι καλοδεχούμενη από τους σοσιαλφασίστες Ντράσκοβιτς και Τζίντζιτς, που έστειλαν μια από τις προηγούμενες μέρες το πλήθος στη Μητρόπολη του Βελιγραδίου για να γιορτάσει την ένωση με τη φασιστική εκκλησιαστική ηγεσία.

Μεταφέρουμε εδώ μερικά σημεία από το πρόγραμμα των διεκδικήσεων της σέρβικης εκκλησίας όπως διατυπώθηκαν στη δήλωση συμπαράστασής της προς το μέτωπο "Ζαγέντο" που εξέδωσε η "Ιερά Σύνοδος της Σερβίας" μετά τη συνεδρίασή της στις 2 του Γενάρη. Η "Αγία Σύνοδος" λοιπόν «καταδικάζει ενε

Θρησκευτική επευθερία για την τούρκικη μειονότητα

Στην προηγούμενη εφημερίδα γράψαμε πως η φασιστική πολιτική του ελληνικού κράτους απέναντι στην τούρκικη μειονότητα δεν επέτρεψε την ολοκλήρωση των οικοδομικών εργασιών σε ένα τζαμί στα Κιμμέρια του νομού Ξάνθης με αφορμή ασήμαντες πολεοδομικές παραβάσεις. Την ίδια απαγόρευση αντιμετώπισε η τούρκικη μειονότητα αυτή τη φορά από την αντιδραστική ελληνική Εκκλησία και τη Μητρόπολη Κομοτηνής για την ανέγερση ενός τζαμιού στο χωριό Αμαξάδες-Πελεκητή της Ροδόπης.

Ενώ στα Κιμμέρια είχαμε συλλήψεις, καταδίκες και ΜΑΤ, στους Αμαξάδες η Μητρόπολη Κομοτηνής άσκησε την εξουσία που της παρέχεται από το ελληνικό κράτος βάσει νόμου ο οποίος της δίνει αποφασιστική αρμοδιότητα στο ζήτημα της ανέγερσης τζαμιού. Με λίγα λόγια, αν η Μητρόπολη διαφωνεί, το τζαμί δε γίνεται.

Σύμφωνα με όσα λέει ο Μητροπολίτης Κομοτηνής Δαμασκηνός σε συνέντευξή του στον Ελεύθερο Τύπο της Κυριακής (5/1), τόσο ο Σημίτης όσο και ο Πάγκαλος τον συμβούλεψαν να είναι υποχωρητικός, «γιατί πιεζόμαστε από την Ευρωπαϊκή Ένωση και δεν μπορούμε να είμαστε αυστηροί», και πρέπει «να μη δημιουργηθεί φασαρία και επεισόδια όπως και στα Κιμμέρια». Άλλα ο μητροπολίτης δεν πείστηκε, όπως δεν είχε και την υποχρέωση άλλωστε, και οργάνωσε υπαίθρια συγκέντρωση διαμαρτυρίας των χριστιανών κατοίκων ενάντια στο τζαμί, χωρίς καμία κρατική ενόχληση.

Γιατί δε θέλει ο Δαμασκηνός το τζαμί στη Ροδόπη; Γιατί δεν μπορεί σ' ένα ορθόδοξο κράτος ο μιναρές του τζαμιού να είναι 16 ως 18 μ., όπως το θέλουν οι τούρκοι μειονοτικοί, και το χριστιανικό καμπαναριό να είναι μόλις 12 μ.! Ο Δαμασκηνός είναι υπέρ της ισοπολιτείας και της ισονομίας, αλλά ο ψηλότερος μιναρές «αποτελεί προσβολή κατά της Ορθοδόξου Ελληνικής Εκκλησίας, παραβίαση εις βάρος της χριστιανικής πλειοψηφίας της αρχής ισότητας και ισοπολιτείας και καταράκωση του κύρους της ελληνικής Πολιτείας». Αυτά μήνυσε ο Δαμασκηνός σε Σημίτη και Πάγκαλο με επιστολή διαμαρτυρίας που τους έστειλε, επειδή επέτρεψαν καταρχήν να ανεγερθεί το τζαμί. Η απάντηση του κράτους ήταν αποφασιστική. Δια στόματος Πάγκαλου διαμηνύθηκε στο Δαμασκηνό να χτίσει εκ νέου το καμπαναριό 16 μ. με κρατικά έξοδα (κόστος 20 εκατομμύρια!!!). Ο Δαμασκηνός φυσικά δε δέχτηκε, γιατί το πραγματικό ζήτημα δεν έχει να κάνει με το ύψος του μιναρέ, αλλά με την απαγόρευση της θρησκευτικής έκφρασης. Το τζαμί δε γίτιζεται.

Οι Σημίτης και Πάγκαλος, προσπαθώντας να τιθασεύσουν το σοβινισμό στα πλαίσια της ευρωπαιόφιλης πρόσοψης της πολιτικής τους, ιδιαίτερα μετά το θόρυβο που ξεσηκώθηκε στην Ευρώπη για τα Κιμμέρια και την εμπλοκή

της «Ελσίνικη Ουράτη», έσπασαν τα μούτρα τους στην πανίσχυρη ελληνική Εκκλησία, την οποία δεν μπορούν να χτυπήσουν, γιατί ο σοσιαλφασισμός δε θα το επιτρέψει. Την χρειάζεται για το «ορθόδοξο» κάλυμμα στη ρωσόδουλη πολιτική του.

Ανακοίνωση ενάντια στις επεμβάσεις της Μητρόπολης που απαγορεύουν τη θρησκευτική έκφραση εξέδωσε η εκλεγμένη μουφτεία Κομοτηνής, την οποία δεν αναγνωρίζουν οι μειονοτικοί. Επειδή, ανεξάρτητα από το χαρακτήρα αυτού του οργάνου, η ανακοίνωση έχει δημοκρατικό περιεχόμενο, παραθέτουμε χαρακτηριστικά αποσπάσματα:

«Η Μητρόπολη Κομοτηνής και ο επικεφαλής αυτής μας έχουν επιφυλάξει δυστυχώς και κατά το παρελθόν πολλές παρόμοιες δυσάρεστες καταστάσεις με απαράδεκτη ανάμειξη στη λειτουργία της ημετέρας θρησκείας, με άδικες καταγγελίες και άλλες αδικαιολόγητες ενέργειες, αλλά το κυριότερο, με πρόκληση έντασης και αναταραχής ανάμεσα στις δύο θρησκευτικές κοινότητες. Μερικές από τις οποίες έχουν εξελιχθεί σε πραγματικά πογκρόμ κατά της Ισλαμικής Κοινότητας της Κομοτηνής...»

...Μας είναι τελείως ακατανόητη η αντίληψη που τη θρησκευτικότητα και την πίστη προς το Θεό αναζητά στο ύψος του μιναρέ ή του καμπαναριού, αντί να την καλλιεργεί στο βάθος της καρδιάς. Και θεωρούμε άκρως επικίνδυνη την επιχειρούμενη τελευταία προσπάθεια σύγκρουσης των θρησκειών στο διοργανωμένο από τη Μητρόπολη Κομοτηνής συλλαλητήριο των Αμαξάδων με αφορμή τη σύγκριση του ύψους μιναρέ και του καμπαναριού στο μικτό συνοικισμό της Πελεκητής. Επικίνδυνη και εγκληματική για την ειρήνη στην περιοχή και για τη θρησκευτική συνύπαρξη και συμπρερευση».

“Προστάτης” της μειονότητας εμφανίστηκε το ψευτοΚΚΕ, το οποίο με ανακοίνωση της ΝΕ Ροδόπης υποστήριξε την ολοκλήρωση του τζαμιού στους Αμαξάδες και με επερώτησή του στη Βουλή ζήτησε να τελειώσει και το τζαμί στα Κιμμέρια. Το ψευτοΚΚΕ, στα πλαίσια του τελευταίου πολιτικού του ελιγμού με σκοπό τον εναγκαλισμό της μειονότητας, ακολούθει την πολιτική που θέλει γενικά δημοκρατικά δικαιώματα στη μειονότητα, αλλά ταυτόχρονα αρνείται κατηγορηματικά οποιαδήποτε αναφορά στην εθνική της καταγωγή, δηλαδή η μειονότητα υπάρχει, σύμφωνα με το ψευτοΚΚΕ, αλλά δεν είναι τούρκικη. Όμως αυτό είναι όλο-όλο το ζήτημα. Τούρκικη ή όχι τούρκικη: εκεί είναι η απο-

φασιστική διαχωριστική γραμμή σήμερα.

Έτσι φθάνει να εινυθυραμμίζεται με το Μητροπολίτη Δαμασκηνό. Θέλουν και οι δύο “ισονομία και ισοπολιτεία”. Το ψευτοΚΚΕ θέλει, όμως, ισονομία και ισοπολιτεία για να αποτρέψει την οργάνωση της μειονότητας στη βάση της εθνικής της καταγωγής, γιατί οποιαδήποτε τέτοια οργάνωση αποτελεί «δράση εθνικιστικών και σοβινιστικών κύκλων εκάτερων». Έτσι, ήδη, η καταπίεση της μειονότητας από το ελληνικό κράτος είχε σαν αποτέλεσμα ότι «τη Δευτέρα 6-1-97 συνεδρίασε με 100 περίπου άτομα το λεγόμενο ανώτατο μειονοτικό συμβούλιο και συζήτησε την έγκριση καταστατικού λειτουργίας ενός διευρυμένου άτυπου οργάνου και εκτελεστικής επιτροπής που θα υλοποιεί τις αποφάσεις του οργάνου αυτού, που θ' ασχολείται με θέματα που αφορούν τη μειονότητα...

...Αυτές οι εξελίξεις που έρχονται να προστεθούν στην εξέλιξη των σχέσεων του τριγώνου Ελλάδα-Τουρκία, Κύπρος, με την καθοδήγηση των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ και με δεδομένα τα σχέδια των ΗΠΑ στη Μεσόγειο και το Αιγαίο, είναι ανάγκη να ενεργοποιήσουν άμεσα το λαϊκό παράγοντα και πρότα απ' όλα τους φορείς. Να αναλάβουν πρωτοβουλίες τέτοιες που θα αντιπαρατίθενται σε σχέδια δημιουργίας κλίματος αντιπαράθεσης ανάμεσα σε χριστιανούς και μουσουλμάνους (σ.σ. η υπογράμμιση δική μας), θα οδηγούν στο βάθεμα της φιλίας ανάμεσα στον ελληνικό και τουρκικό λαό, συμβάλλοντας έτσι καθοριστικά στην πάλη για την ανάπτυξη της περιοχής και του νομού προς όφελος των εργαζομένων, ανεξάρτητα από καταγωγή, θρησκεία και γλώσσα» (Πιζοσπάστης, 9/1).

Κατά το ψευτοΚΚΕ κάθε δράση της μειονότητας πρέπει να έχει σα στόχο την ανάπτυξη της περιοχής και του νομού, «ανεξάρτητα από καταγωγή, θρησκεία και γλώσσα», πρέπει δηλαδή να γίνεται στα πλαίσια της αφομοίωσης των Τούρκων από το ελληνικό στοιχείο. Για να μη δίνεται αφορμή για επεμβάσεις των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της Τουρκίας, για να μην υλοποιούνται «τα σχέδια των υπεριαστικών δυνάμεων για αποσταθεροποίηση στην περιοχή».

Η τούρκικη μειονότητα δε θα συρθεί τόσο εύκολα στην αντιδυτική του ψευτοΚΚΕ, ούτε θα σκύψει το κεφάλι στη σοβινιστική φασιστική πολιτική του ελληνικού κράτους. Οι έλληνες δημοκράτες πρέπει να της απλώσουν το χέρι για τη διασφάλιση της ειρήνης στην περιοχή και της δημοκρατίας στη χώρα.

Σέρβικη Εκκλησία

συνέχεια από τη σελ. 7

ποστηρίζει το πραγματικά δημοκρατικό μαζικό κίνημα της Βουλγαρίας ενάντια στη ρωσόφιλη σοσιαλφασιστική νομενκλατούρα που διοικεί τη χώρα. Δεν είναι τυ-

επισημάνσεις

Και προσεκύνησαν τον δράκοντα, όστις έδωκεν εξουσίαν εις το θηρίον, και προσεκύνησαν το θηρίον.

- Η Κύπρος υπέγραψε τη συμφωνία αγοράς του ρωσικού αντιεροπορικού - αντιπυραυλικού συστήματος S300. Αμέσως έγιναν γνωστά τα χαρακτηριστικά του, με αναλύσεις στον Τύπο και διαφημιστικό τηλεοπτικό υλικό. Το νέο υπέρ-όπλο θα το χειρίζονται ρώσοι αξιωματικοί, οι οποίοι μέσω του ενιαίου αμυντικού δόγματος αναλαμβάνουν τον πιο ζωτικό και σύγχρονο τομέα του ελληνικού στρατού. Δηλαδή, με δούρειο ίππο την Κύπρο, οι Ρώσοι μπήκαν στο ΝΑΤΟ.

- Μπορεί ο ευρωπαϊστής Ανδριανόπουλος να μην τόλμησε να τοποθετήσει πολιτικά επί της ουσίας -που βέβαια είναι το πρωτοσέλιδο της Ελευθεροτυπίας (10/1/97): Έρχονται οι Ρώσοι-, έκανε όμως ένα σημαντικό σχόλιο για το ενδεχόμενο της εγκατάστασης των συστημάτων και την, παρά τις φραστικές τη

